

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **L. U.**, narozená X
trvale bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Kateřinou Turnhöfer
sídlem Evropská 2758/11, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2023, č. j. MPSV-2023/244012-912,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2023, č. j. MPSV-2023/226351-911, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení výroku II. v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstvo práce a sociálních věcí, jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Příbrami (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 1. 12. 2020, č. j. 59578/2020/KOL, jímž byl zamítnut návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči od července 2020 a příspěvek byl ponechán v původní výši 4 400 Kč měsíčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2. Napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změnilo výrokem I. prvostupňové rozhodnutí tak, že se příspěvek na péči zvyšuje z 4 400 Kč na 12 800 Kč měsíčně od září 2023 v souladu s § 14 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“), výrokem II. bylo odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

II. Žalobní body

3. Žalobkyně v žalobě namítala, že již od července 2020 nebyla schopna zvládat celkem osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost, nikoliv až od září 2023 (vyplývá z bodu 15 žaloby).
4. Uvedla, že napadené rozhodnutí nenaplnňuje kritéria dostatečnosti, přesvědčivosti, rovněž neobsahuje všechny nezbytné náležitosti, která jsou po něm vyžadována soudním rozhodnutím. Ani posudek posudkové komise ze dne 5. 10. 2023, včetně jeho doplnění ze dne 8. 11. 2023, nenaplnňuje předmětná kritéria. Posudek není objektivní, přesvědčivý a formálně korektní, jak je vyžadováno ustálenou judikaturou, např. podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 3 Ads 8/2013–29. V dané věci nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, který zavrhuje vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí obsah daného posudku pouze převzal, skutečné a kritické zhodnocení posudku posudkové komise žalovaného neprovedl, uvedl pouze zcela formální hodnocení, dle kterého posudek posudkové komise žalovaného splňuje všechny náležitosti. Žalovaný se však reálně vůbec nezabýval tím, zda posudek posudkové komise dostatečným způsobem přezkoumal otázku zvládání základních životních potřeb u žalobkyně. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. Ads 156/201-28, je k tomu, aby byl posudek označen jako jednoznačný, úplný a přesvědčivý, nutné, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby.
6. Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí nikterak nevypořádal ohledně (i) námitek žalobkyně uvedených v odvolání žalobkyně, se zjištěními vycházejícími z dotazníkového šetření ze dne 17. 7. 2020, se zjištěními vycházejícími z místního sociálního šetření provedeného žalovaným v bydlišti žalobkyně dne 14. 9. 2023, s tvrzeními žalobkyně uvedenými v prvotní žalobě vedoucími následně k soudnímu rozhodnutí.
7. Posudek posudkové komise žalovaného ze dne 11. 3. 2021, ev. č. SZ/2021/93–PH–7, stejně tak jako posudek posudkové komise žalovaného ze dne 5. 10. 2023, včetně jeho doplnění ze dne 8. 11. 2023, sice zhodnotil stejný počet nezvládaných základních životních potřeb jako posudek posudkové komise správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 10. 2020, sp. zn. LPS/2020/1957–KO_CSSZ, tj. nezvládání 6 základních životních potřeb, avšak posudek správního orgánu prvního stupně a posudky posudkové komise žalovaného se liší ohledně zjištění nezvládání některých základních životních potřeb žalobkyně. Podle posudku lékaře správního orgánu I. stupně nezvládá žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

obouvání a oblékání, podle posudku posudkové komise žalovaného tuto základní životní potřebu zvládá, naopak podle posudku lékaře správního orgánu prvního stupně zvládá žalobkyně orientaci, dle posudku posudkové komise žalovaného žalobkyně tuto základní životní potřebu nezvládá. Posudek posudkové komise vycházel ze spisu správního orgánu prvního stupně, spisu odvolacího orgánu, dotazníkového šetření nahrazujícího sociální šetření ze dne 17. 7. 2020, místního sociálního šetření provedeného žalovaným v bydlišti žalobkyně dne 14. 9. 2023 a z odvolání žalobkyně. S těmito zjištěními se však žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí nikterak nevypořádal.

8. V rámci dotazníkového šetření ze dne 17. 7. 2020 žalobkyně uvedla, že není mimo jiné schopna zvládat oblékání a obouvání. Žalobkyně k uvedenému konkrétně uvedla, že nezvedne ruce nad hlavu z důvodu artrózy a z důvodu necitlivosti rukou. Oblékání žalobkyně je proto možné pouze s cizí pomocí. Rovněž obouvání žalobkyně z důvodů neohybnosti kolen je možné pouze s cizí pomocí. S těmito zjištěními se však žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí nikterak nevypořádal.
9. Ve vztahu ke zjištěním vycházejícím z místního sociálního šetření dne 14. 9. 2023, na základě záznamu ze sociálního šetření žalovaného ze dne 18. 9. 2023 se v bodu „oblékání a obouvání“ jedná o následující zjištění: *„Paní U. není schopna oblékání zvládat samostatně. Kvůli ztrátě citlivosti v rukou nedokáže zapnout knoflíky, zipy ani zavázat tkaničky. Zároveň nezvedne ruce tak, aby si navlékla věci přes hlavu. Veškeré oblečení musí být široké a pohodlné. Nosí kalhoty na gumu. Dcera jí pomůže dát nohy do nohavic, následně pomůže paní vstát, podrží ji a paní si kalhoty dotáhne nahoru. S vrchními díly oděvu paní U. taktéž pomáhá dcera. Stejně tak s ponožkami – kvůli otokům nohou musí být ponožky rozstřižené, aby neškrtily a nezařezávaly se. Doma je převážně bosá. Na ven má pantofle anebo široké „důchodky“. Potřebuje pomoci i s obutím – obuv podat a umístit správně nohy. Je schopna si říct, zda je jí zima nebo teplo, zima převládá. Oděv si sama nevybírá, připravuje a podává dcera. V případě, že má oblečení znečištěné, neřekne si o čisté, často špinu ani nevidí. Tuto základní životní potřebu měla paní U. uznanou jako nezvládanou již v roce 2019 OSSZ. Od této doby ji stále nezvládá, nesamostatnost se naopak zhoršuje.“* Dále v se v bodu „jiná zjištění“ jedná o následující zjištění: *„Paní U. nezvládá dle sociálního šetření většinu základních životních potřeb. Spornou základní životní potřebu oblékání a obouvání nezvládá již od roku 2019, kdy byla poprvé uznána OSSZ, což bylo potvrzeno i v roce 2020 při podání návrhu na změnu výše.“* S těmito zjištěními se však žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí nikterak nevypořádal.
10. Ve vztahu k tvrzením žalobkyně uvedeným v původní žalobě se jedná zejména o posudkové zhodnocení žalobkyně ze dne 8. 9. 2021, vypracované posudkovým lékařem MUDr. V. H. V posudkovém zhodnocení jsou ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobkyně obsažena následující zjištění: *„Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (DNZS), jehož rozhodující příčinou je u 84 – leté posuzované polyartróza nosných kloubů, vertebrogenní algický syndrom, interní komorbidita (...). Z posuzovaných ZZP nezvládne samostatně v přijatelném standardu ani s běžnými facilitátory pro DNZS 8 životních potřeb, stav odpovídá III. st. PNP.“* Dle posudkového zhodnocení žalobkyně nezvládá tyto základní životní potřeby: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost. V posudkovém zhodnocení indikovaný zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobého charakteru, kdy toto zjištění obsažené v posudkovém zhodnocení zcela koreluje s argumentací žalobkyně uvedenou v původní žalobě. Předmětné posudkové zhodnocení

tak zcela podporuje tvrzení žalobkyně o tom, že již od července 2020, tedy již v době podání návrhu na zvýšení přiznaného příspěvku správnímu orgánu prvního stupně nebyla žalobkyně schopna vykonávat celkem 8 základních životních potřeb, naopak je tímto vyvráceno zjištění posudkové komise žalovaného. S těmito zjištěními se však žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí nikterak nevypořádal.

11. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, nebo ze dne 16. 12. 2014, č. j. 6 Ads 83/2014-80, má posudková komise povinnost se vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, dále je posudková komise povinna její posudkové závěry náležitě odůvodnit. Podle dalšího rozhodnutí ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku. Posudková komise žalovaného však předmětné rozpory neodstranila, nevysvětlila, její závěry ani náležitě neodůvodnila. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37, musí posudková komise, v souladu s § 2a zákona o sociálních službách posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 téhož zákona, přičemž nezvládnutí, byť jen jedné z vymezených aktivit, znamená nezvládnutí dané životní potřeby. Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, musí posudková komise tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32, musí posudková komise dostatečně a přesvědčivě odůvodnit, proč posuzovaný dle posudku zvládá základní životní potřebu, ačkoliv nezvládá některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby.
12. Jedním z hlavních nedostatků napadeného rozhodnutí je skutečnost, že v posudku není komplexně uvedeno, zda a jakým způsobem komise hodnotila naplnění jednotlivých aspektů základních životních potřeb uvedených v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“). Takové hodnocení je přitom nezbytné, neboť pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze, pak platí, že základní životní potřebu není schopna zvládat. U hodnocení zvládání jednotlivých životních potřeb jsou však v posudku uvedeny pouze některé aspekty ve smyslu kritérií, což je dle judikatury nedostatečné.
13. K tvrzení, že se žalobkyně nedostavila na přezkumné jednání k posudkové komisi žalovaného a nežádala náhradní termín, žalobkyně uvádí, že žalovanému opakovaně sdělovala, že z důvodu své fyzické vyčerpanosti není schopna se osobně dostavit na předmětné jednání do místa působnosti posudkové komise žalovaného. Žalobkyně však opakovaně žalovanému nabízela, aby jednání posudkové komise žalovaného bylo provedeno v místě jejího současného bydliště, přičemž žalovaný na uvedenou nabídku žalobkyně již nikterak nereagoval, a rozhodl tak v její nepřítomnosti.
14. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44, by přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v řízení o příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách mělo být pravidlem. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí rovněž zjevně odchýlil od právního názoru shora nadepsaného

soudu uvedeného v soudním rozhodnutí, rovněž tak se žalovaný v napadeném rozhodnutí zjevně nedržel zde taxativně uvedených pokynů Městského soudu v Praze.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že řízení bylo zahájeno na žádost žalobkyně ze dne 17. 7. 2020 o změnu výše příspěvku na péči. Po zrušení předchozího rozhodnutí rozsudkem č. j. 13 Ad 17/2021-54, si žalovaný vyžádal doplňující posudek posudkové komise MPSV a nové sociální šetření. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen jako dlouhodobě nepříznivý pro gonartrózu a koxartrózu oboustranně II. stupně, smíšenou demenci, univerzální aterosklerózu, diabetes mellitus II. typu, ischemickou chorobu srdeční, chronickou žilní insuficienci, varixy dolních končetin, chronický bolestivý syndrom páteře, syndrom karpálního tunelu oboustranně. Komise hodnotila jako nezvládané ode dne podání žádosti základní životní potřeby mobility, orientace, stravování, tělesné hygieny, péče o zdraví a péče o domácnost. Na základě nového sociálního šetření pak konstatovala nezvládání potřeby oblékání a obouvání.
16. Současně k žádosti žalobkyně ze dne 8. 9. 2021 byl rozhodnutím úřadu práce ze dne 10. 2. 2022, č. j. 5489/2022/AAF, zvýšen příspěvek na péči ze 4 400 Kč na 12 800 Kč od září 2021 pro nezvládání osmi základních životních potřeb mobility, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost.
17. Ke zvládání oblékání a obouvání komise v doplňujícím posudku ze dne 8. 11. 2023 uvedla, že v předchozím období nebylo prokázáno posudkově významné postižení jemné motoriky horních končetin, ani porucha úchopu. Cituje z lékařských zpráv MUDr. K., praktické lékařky z 21. 9. 2000 – syndrom karpálního tunelu bez upřesnění stupně, MUDr. Š., neurologie ze dne 27. 11. 2018 - postižení karpálního tunelu, výrazněji vlevo, cítí objektivně v normě, subjektivně uváděny kolísavé parestesie. Syndrom karpálního tunelu pak komise hodnotí tak, že z objektivního, tj. funkčního hlediska není důvodem k nemožnosti zapnout knoflík či zip. Oblékání v pomalém tempu, použití vhodného oblečení (jednoduchého oblečení bez knoflíků a zipů), případně použití vhodných pomůcek a nazouvací obuvi je ještě přijatelným standardem a není důvodem pro neuznání potřeby jako nezvládané. V tomto rozsahu žalobkyně oblékání zvládala, což vyplynulo i z předchozího sociálního šetření ze dne 17. 7. 2020.
18. Pokud jde o osobní vyšetření žalobkyně, pak žalovaný uvádí, že žalobkyně byla pozvána na jednání komise, omluvila se ze zdravotních důvodů. Komise tudíž na osobním vyšetření netrvala. Na projednání věci či vyšetření v domácnosti žadatele není komise vybavena, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, s takovou možností ani nepočítá.

IV. Obsah správního spisu

19. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
20. Žalobkyně požádala o poskytnutí příspěvku na péči dne 9. 10. 2019. Dle posudku OSSZ Kolín ze dne 20. 11. 2019 bylo konstatováno nezvládání čtyř základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) tělesná hygiena, 3) péče o zdraví, 4) péče o domácnost. Dle posudku OSSZ Kolín ze dne 15. 1. 2020 bylo konstatováno nezvládání pěti základních

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

životních potřeb: 1) mobilita, 2) oblékání a obouvání, 3) tělesná hygiena, 4) péče o zdraví, 5) péče o domácnost, a to od 9. 10. 2019, trvale. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Příbrami, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 13014/2020/KOL, byl žalobkyni přiznán příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč od října 2019, při nezvládání pěti základních potřeb: 1) mobilita, 2) oblékání a obouvání, 3) tělesná hygiena, 4) péče o zdraví, 5) péče o domácnost.

21. Žalobkyně podala dne 17. 7. 2020 správnímu orgánu prvního stupně návrh na změnu výše (zvýšení) příspěvku na péči od července 2020. Sociální šetření prováděné v přirozeném prostředí účastnice řízení sociální pracovnící úřadu práce bylo z důvodu aktuální situace s onemocněním Covid-19 nahrazeno zjišťovacím dotazníkem, ten úřad práce obdržel dne 17. 7. 2020. Podle dotazníku si žadatelka zvládá vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékání a svlékání a obouvání se a zouvání se zvládá s pomocí – má problémy se zapínáním knoflíků a zavazováním tkaniček, se zapnutím zipu. Osobní aktivity – sleduje televizi, občas čte. Posudková lékařka OSSZ Kolín posoudila dne 26. 10. 2020 zdravotní stav účastnice řízení a konstatovala nezvládání 6 základních životních potřeb posuzovaných u příspěvku na péči, a to: 1) mobilita, 2) stravování, 3) oblékání a obouvání, 4) tělesná hygiena, 5) péče o zdraví, 6) péče o domácnost. K oblékání je v posudku uvedeno, že se obleče samostatně, má problémy s tkaničkami a se zipem.
22. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 1. 12. 2020 byl návrh žalobkyně zamítnut, když žalobkyně není schopna zvládat 6 základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) stravování, 3) oblékání a obouvání, 4) tělesná hygiena, 5) péče o zdraví, 6) péče o domácnost. Příspěvek na péči tak byl žalobkyni ponechán v původní výši 4 400 Kč měsíčně pro středně těžkou závislost.
23. Žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala odvolání (6. 1. 2021), kde uvedla, že její zdravotní stav se s odstupem času ještě zhoršil, popsala potíže u každé z deseti základních životních potřeb. Namítla, že oblékání a obouvání zvládne jen s pomocí druhé osoby, velkým problémem je zvednutí paží, dále knoflíky, zipy, tkaničky. Osobní aktivity jsou omezené, jen v úzkém rodinném kruhu, není schopna vykonávat aktivity obvyklé věku. Dle textu odvolání byly přiloženy fotografie levé dolní končetiny a zdeformovaných horních končetin. Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 4. 2021, č. j. MPSV–2021/60457-912, bylo odvolání zamítnuto, když žalovaný shledal, že žalobkyně nezvládá tyto potřeby: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) tělesná hygiena, 5) péče o zdraví, 6) péče o domácnost. V posudku posudková komise ze dne 11. 3. 2021 ev. č. SZ/2021/93-PH-7, komise uvedla, že sociální šetření ze dne 17. 7. 2020 v souladu s objektivními lékařskými nálezy prokázalo nezvládání základních životních potřeb: mobilita, orientace, stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost. Komise zhodnotila, že posuzovaná zvládá samostatně základní životní potřebu komunikace, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a osobní aktivity. Komise u potřeby oblékání a obouvání uvedla, že je zvládala s obtížemi, ale na standardní úrovni. Osobní aktivity zvládala úměrně věku, četla, sledovala televizi. S posudkem žalobkyně nesouhlasila, dne 22. 3. 2021 namítla, že její stav se zhoršuje, nezvládá oblékání a obouvání, komunikaci ani osobní hygienu.
24. Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2021 podala žalobu k Městskému soudu v Praze, když tvrdila, že nezvládá osm základních životních potřeb, a to: 1) mobilita, 2) orientace, 3) komunikace, 4) stravování, 5) oblékání a obouvání, 6) tělesná hygiena, 7) péče o zdraví, 8) péče o domácnost. Soudu předložila posudek OSSZ Kolín

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ze dne 20. 1. 2022, podle kterého nezvládá k 8. 9. 2021 osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost. Zdejší soud rozsudkem ze dne 25. 4. 2023, č. j. 13 Ad 17/2021-54, rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2021 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť komise řádně neodůvodnila své závěry o zvládání základních životních potřeb, nepředvolala účastníci řízení ke svému jednání a nevypořádala se se závěry sociálního šetření. Žalovaný byl v novém rozhodnutí vázán právním názorem soudu uvedeným v soudním rozhodnutí, kterým bylo žalovanému uloženo, aby doplnil řádné a přezkoumatelné vyhodnocení zvládání jednotlivých základních životních potřeb žalobkyně, vyhodnotil naplnění příslušných zákonných a podzákonných kritérií, vypořádal se se všemi zdravotními potížemi namítanými žalobkyní (včetně odvolacích námitek žalobkyně, přiložených fotografií, též včetně závěrů vyplývajících z konkrétních podkladů včetně sociálního šetření), provedl kritické zhodnocení posudku posudkové komise žalovaného a v novém rozhodnutí zvážil, zda posudek posudkové komise žalovaného v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se tento posudek náležitě vypořádal se všemi relevantními skutečnostmi a s námitkami žalobkyně.

25. Komise požádala o provedení nového sociálního šetření. To se uskutečnilo dne 14. 9. 2023. Podle šetření žalobkyně není schopna oblékání zvládat samostatně. Kvůli ztrátě citlivosti v rukou nedokáže zapnout knoflíky, zipy, zavázat tkaničky. Zároveň nezvedne ruce tak, aby si navlékla věci přes hlavu. Veškeré oblečení musí být široké a pohodlné. Nosí kalhoty na gumu. Dcera jí pomůže dát nohy do nohavic, následně pomůže žalobkyni vstát, podrží ji a žalobkyně si kalhoty dotáhne nahoru. S vrchními díly je taktéž třeba pomoci, stejně jako s ponožkami. Ponožky musí být kvůli otokům rozstřižené, doma chodí žalobkyně bosa. Potřebuje pomoci s obutím, obuv podat a správně umístit na nohy. Je schopna říct, zda je jí teplo nebo zima, ale oblečení jí vybírá, připravuje a podává dcera. V případě znečištěného oblečení, neřekne si o čisté, často špínu nevidí. Tuto základní životní potřebu měla uznanou jako nezvládanou již v roce 2019, od té doby se nesamostatnost ještě zhoršuje. V kontaktu je s rodinou od dcery, mimo rodinu nemá žádné kontakty. Aktivity jsou pouze klidové, televize, někdy se dívá, jindy o ni nejeví zájem. Není schopná říci, o čem seriál či kniha byly, aktivity jsou omezené jejím zdravotním stavem.
26. Žalovaný napadeným rozhodnutím dne 21. 11. 2023 změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že příspěvek na péči žalobkyně se zvyšuje z 4 400 Kč na 12 800 Kč měsíčně od září 2023 v souladu s § 14 odst. 3 zákona o sociálních službách, ve zbytku uvedené rozhodnutí potvrdil, tj. za dobu od 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023 zůstal žalobkyni příspěvek ve výši 4 400 Kč pro nezvládání potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) tělesná hygiena, 5) péče o zdraví, 6) péče o domácnost. Od 14. 9. 2023 pak žalobkyně nezvládá tyto potřeby: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) péče o domácnost.
27. Posudková komise na svém zasedání dne 5. 10. 2023 posoudila zdravotní stav účastnice řízení a ve svém posudku konstatovala, že od data 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023 nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona o sociálních službách považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nebyla neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb ani sedm nebo osm takových potřeb, nebyla však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb. Účastnice řízení nezvládala z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví, péče o domácnost.

28. Od data 14. 9. 2023 jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. c) o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Účastnice řízení nezvládá z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, péče o domácnost. Doba platnosti posudku byla stanovena trvale.
29. Posudek byl vypracován odborně způsobilou posudkovou komisí, členkou komise byla i odborná lékařka z oboru neurologie. Posudek vycházel ze spisu OSSZ, spisu odvolacího orgánu: oddělení odvolání a správní agendy Středočeského kraje, sociálního šetření provedeného úřadem práce dne 17. 7. 2020 (forma dotazníku) a sociálního šetření odvolacího orgánu ze dne 14. 9. 2023, z odvolání, ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. K., z lékařského nálezu zaslaného k jednání komise: MUDr. F., dermatovenerologie, ze dne 24. 8. 2023 a z vyrozumění zástupkyně ze dne 1. 8. 2023.
30. Účastnice řízení byla pozvaná k jednání komise a vyšetření odbornou lékařkou z oboru neurologie, z jednání komise byla omluvena zástupkyní, nevyžadovala náhradní termín k vyšetření, souhlasila s projednáním v nepřítomnosti.
31. Komise konstatovala, že posuzovaná trpí oboustrannou gonartrózou a koxartrózou II.-III. stupně, chronickým bolestivým syndromem páteře a syndromem karpálního tunelu oboustranně. Má omezenou hybnost, stojí s oporou, chůze s pomocí 2 francouzských berlí, šourává, vyšla maximálně 6 schodů, spíše leží. Má chronickou nedostatečnost žil, je po opakovaných flebotrombózách levé dolní končetiny, má varixy dolních končetin. Posuzovaná trpí povšechnou aterosklerózou, rozvíjí se u ní demence smíšeného typu. Je orientovaná místem, osobou, časem hůře, spolupracuje, je lucidní, kontakt navazuje, odpovídá s latencí, ale adekvátně a správně. Psychomotorické tempo je zpomalené, je mírně úzkostná, bez deprese. Myšlení je koherentní, bez psychotických fenoménů, demence je na úrovni mírného až středního stupně, jak uvádí lékařská zpráva MUDr. R. S. ze dne 9. 1. 2020. Posuzovaná má brýle, špatně slyší, v přirozeném prostředí se vyzná. Komunikace je přiměřená, podepíše se, je schopná přijmout hovor mobilního telefonu. Jí a pije samostatně, má předepsaný dietní režim při diabetu mellitu. Poruchu úchopu ani výraznější postižení jemné motoriky žádné doložené objektivní lékařské vyšetření neprokazují, má syndrom karpálního tunelu. Měla potíže s oblékáním, boty jí obouvala druhá osoba, mohla používat nazouvací obuv. Tělesnou hygienu samostatně nezvládá. Kvůli úniku moče občas používala hygienické vložky, které si měnila sama, výkon fyziologické potřeby zvládala na standardní úrovni. Léky jí připravuje druhá osoba. Přes den sleduje televizi, čte si, nebo se věnuje vnučkám a pravnučce. Kardiopulmonálně je kompenzovaná, onemocnění trávicího ústrojí v anamnéze nemá posudkovou váhu na závěrečné zhodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

32. Nově bylo provedené sociální šetření ze dne 14. 9. 2023, které v souladu s doloženými objektivními lékařskými nálezy uvádělo nezvládání základních životních potřeb mobilita, orientace, stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost. Posuzovaná komunikovala na standardní úrovni, podepsala se, četla knížky. Na toaletu došla, inkontinenční pomůcky nepoužívala. Osobní aktivity byly přiměřené věku. Došlo ke zhoršení zvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání, které již nebylo na standardní úrovni.
33. Komise závěrem konstatovala od data 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023 nezvládání 6 základních životních potřeb: mobilita, orientace, stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví, péče o domácnost.
34. Na základě nového sociálního šetření komise konstatovala již nezvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání na standardní úrovni. Je potřeba významná dopomoc při oblékání kalhot. Komise tedy ke dni 14. 9. 2023 shledala nezvládání 7 základních životních potřeb: mobilita, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, péče o domácnost. Dle § 8 zákona o sociálních službách se jednalo o osobu těžce závislou na pomoci jiné fyzické osoby.
35. Odvolací orgán požádal komisi o doplnění posudku, neboť nebyly vypořádány body, které stanovil Městský soud v Praze ve svém rozsudku.
36. Komise na svém zasedání dne 8. 11. 2023 opětovně posoudila zdravotní stav účastnice řízení a konstatovala, že od data 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023 účastnice řízení nezvládala z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví, péče o domácnost. Od data 14. 9. 2023 nezvládá z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, péče o domácnost.
37. Komise dle napadeného rozhodnutí náležitě prostudovala a posoudila doloženou lékařskou dokumentaci, sociální šetření a námítky posuzované v nepřítomnosti, potvrdila závěr posudkového rozhodnutí ze dne 5. 10. 2023. Od data 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023 se dle § 8 zákona o sociálních službách jednalo o osobu středně těžce závislou na pomoci jiné fyzické osoby, která nezvládala na standardní úrovni šest základních životních potřeb. Od data 14. 9. 2023 se dle § 8 zákona o sociálních službách se jednalo o osobu těžce závislou na pomoci jiné fyzické osoby, která nezvládala na standardní úrovni 8 základních životních potřeb. Námítky vznesené proti posudkovému hodnocení se týkaly zvládání základní životní potřeby orientace a oblékání a obouvání, přičemž základní životní potřeba orientace byla komisí uznaná jako nezvládaná na standardní úrovni již při jednání dne 11. 3. 2021 a opakovaně i v doplňku k tomuto posudkovému rozhodnutí ze dne 5. 10. 2023. Základní životní potřeba oblékání a obouvání byla zvládaná na standardní úrovni vzhledem k možnému samostatnému oblékání volnějšího oblečení bez knoflíků a zipů, používání nazouvací obuvi. Navíc objektivní lékařské nálezy neprokázaly posudkově významné postižení jemné motoriky horních končetin, jak uvedeno již v posudkovém hodnocení ze dne 11. 3. 2021: *„Poruchu úchopu ani výraznější postižení jemné motoriky však žádné doložené objektivní lékařské vyšetření neprokázalo. Lékařská zpráva praktické lékařky MUDr. E. K. ze dne 21. 9. 2020 uváděla syndrom karpálního tunelu oboustranně neupřesněného stupně. Lékařská zpráva z neurologie MUDr. A. Š. ze dne 27. 11. 2018 potvrdila syndrom karpálního tunelu oboustranně i na*

EMG, kdy postižení bylo výraznější vlevo. Čítí bylo objektivně v normě, subjektivně trpěla kolísavými parestesemi.“ Syndrom karpálního tunelu nebyl z objektivního lékařského pohledu důvodem k nemožnosti zapnutí knoflíku či zipu. Oblékala se pomalu a s obtížemi, ale na standardní úrovni, mohla používat vhodné pomůcky, nazouvací obuv.

38. Žalovaný konstatoval, že posudek považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Posudek je odůvodněn a jsou vypořádány námitky z odvolání i body stanovené rozsudkem.
39. Součástí správního spisu je také návrh žalobkyně na zvýšení příspěvku na péči ze dne 8. 9. 2021 a rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka pro hlavní město Prahu ze dne 10. 2. 2022, č. j. 5489/2022/AAF, které návrhu vyhovělo a zvýšilo příspěvek na péči z 4 400 Kč na 12 800 Kč od 9/2021, rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 3. 2022, nebylo proti němu podáno odvolání. Pro účely tohoto řízení bylo dne 1. 10. 2021 provedené sociální šetření, podle kterého žalobkyně trpí artrózou 4. stupně u obou rukou a artrózou kolen, vstávání i lehání s obtížemi, k pohybu používá francouzské hole, má narušenou stabilitu, trpí motáním hlavy, časté pády, stupňuje se stařecká demence, žalobkyně není plně orientovaná, oblékání a obouvání je vždy nutné s pomocí rodiny. Bydlí se svou dcerou a zetěm ve společné domácnosti, synové žalobkyni nenavštěvují, do bytu pravidelně dochází zdravotní sestra, žalobkyně dochází do nemocnice na převazy bércevého vředu. V souvislosti s rozvíjející se stařeckou demencí některé události netušila, na některé otázky odpovídala dcera. Podle posudku OSSZ Kolín ze dne 29. 11. 2021 jde u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je polyartróza nosných kloubů, vertebrogenní algický syndrom, interní komorbidita, posuzovaná má oboustrannou pokročilou gonartrózou III – IV. stupeň, chronické vertebrogenní potíže, polyneuropatie dolních končetin, hybnost v kolenou F 90, více pro bolest nelze, ramena s artrotickou defigurací, F do 90 stupňů, rotace omezeny o ½, smíšená demence, MMSE (Mini-Mental State Examination – pozn. soudu) je 18 bodů. Účastnice řízení nezvládala z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tyto základní životní potřeby: 1) mobilita, 2) stravování, 3) oblékání a obouvání, 4) tělesná hygiena, 5) péče o zdraví, 6) péče o domácnost. Žalobkyně s tímto posudkem nesouhlasila, resp. nesouhlasila s II. stupněm závislosti, doložila další lékařské zprávy - ortopedicko-traumatologická klinika ze dne 25. 5. 2021, neurologická klinika ze dne 16. 8. 2021 a dermatovenerologická klinika ze dne 5. 8. 2021. Podle posudku OSSZ Kolín zpracovaným v rámci autoremedury ze dne 20. 1. 2022 nezvládá žalobkyně k 8. 9. 2021 osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost, platnost posudku trvale. Podle rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka pro hlavní město Prahu, ze dne 10. 2. 2022, č. j. 5489/2022/AAF, tak žalobkyně od 8. 9. 2021 nezvládá osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

40. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze

skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

41. Z žalobních námitek je zjevné, že žalobkyně má za to, že již od července 2020 nebyla schopna zvládat celkem osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost, nikoliv až od září 2023. Sporné období je od data 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023.
42. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách: „*Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.*“
43. Podle ust. § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách: „*Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.*“
44. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
45. Podle § 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky: „*Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.*“
46. Podle přílohy č. 1 písm. e) prováděcí vyhlášky: „*Oblékání a obouvání. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.*“
47. Podle přílohy č. 1 písm. e) prováděcí vyhlášky: „*Osobní aktivity. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, 2. plánovat a uspořádat osobní aktivity, 3. styku se společenským prostředím, 4. stanovit si a dodržet denní program, 5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.*“
48. Ust. § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách považuje osobu starší 18 let věku jako za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, pokud vedle nezvládnutí příslušného počtu jednotlivých základních životních potřeb „*vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby*“.
49. Podle § 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky: „*Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládnutí základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.“

50. V rozsudku ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22, Nejvyšší správní soud shrnul judikaturu vztahující se k problematice posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči: „Pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. Pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v relevantním znění. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stežejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014-24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34, ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37, ze dne 26. 3. 2015, č. j. 4 Ads 263/2014-60, anebo ze dne 15. 4. 2015, č. j. 6 Ads 217/2014-23). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28). V souladu s § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Nezvážnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvážnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Vyplyvají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).“

51. Povinností správního orgánu je pak se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení (§ 68 odst. 3 správního řádu). Pokud

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami nevypořádá, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Subsidiární použití správního řádu v řízení o příspěvku na péči potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 5. 2012, č. j. 6 Ans 3/2012-29.

52. Napadené rozhodnutí k potřebě oblékání a obouvání v období od data 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023 uvedlo: *„Základní životní potřeba oblékání a obouvání byla zvládaná na standardní úrovni vzhledem k možnému samostatnému oblékání volnějšího oblečení bez knoflíků a zipů, používání nazouvací obuvi. Navíc vzhledem k objektivním lékařským nálezům, které neprokázaly posudkově významné postižení jemné motoriky horních končetin, jak uvedeno již v posudkovém hodnocení ze dne 11. 3. 2021: Poruchu úchopu ani výraznější postižení jemné motoriky však žádné doložené objektivní lékařské vyšetření neprokázalo. Lékařská zpráva praktické lékařky MUDr. E. K. ze dne 21. 9. 2020 uváděla syndrom karpálního tunelu oboustranně neupřesněného stupně. Lékařská zpráva z neurologie MUDr. A. Š. ze dne 27. 11. 2018 potvrdila syndrom karpálního tunelu oboustranně i na EMG, kdy postižení bylo výraznější vlevo. Čítí bylo objektivně v normě, subjektivně trpěla kolísavými parestesemi. Syndrom karpálního tunelu nebyl z objektivního lékařského pohledu důvodem k nemožnosti zapnutí knoflíku či zipu. Oblékala se pomalu a s obtížemi, ale na standardní úrovni, mohla používat vhodné pomůcky, nazouvací obuv. Odvolací orgán konstatuje, že posudek PK MPSV je považován za úplný, objektivní a přesvědčivý. Posudek je odůvodněn a jsou vypořádány námitky z odvolání i body stanovené rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25.04.2023.“* Další potřeby hodnocené v tomto období jako zvládané (tj. komunikace, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity) podrobněji rozebrány nebyly.
53. Soud ani toto posouzení nepovažuje za dostačující.
54. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. *právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.*
55. Z posudku posudkové komise a napadeného rozhodnutí je zjevné, že nebyl dodržen závazný právní názor Městského soudu v Praze vyjádřený v rozsudku ze dne 25. 4. 2023, č. j. 13 Ad 17/2021-54, kdy mělo být mj. vyhodnoceno naplnění příslušných zákonných a podzákonných kritérií, měly být vypořádány všechny zdravotní potíže namítané žalobkyní (včetně odvolacích námitek žalobkyně, přiložených fotografií, též včetně závěrů vyplývajících z konkrétních podkladů včetně sociálního šetření) a provedeno kritické zhodnocení posudku posudkové komise.
56. Je zjevné, že žalobkyně se dlouhodobě domáhá uznání nezvládnutí minimálně osmi základních životních potřeb. Z žádosti podané dne 17. 7. 2020 je zjevné, že se domáhá přiznání vyššího stupně závislosti, tj. uznání minimálně sedmi nezvládaných potřeb, v řízení o žalobě proti prvnímu rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/60457-912, se výslovně dožadovala uznání osmi nezvládaných potřeb. Z žaloby podané proti prvnímu rozhodnutí žalovaného bylo seznatelné, že žalobkyně požadovala uznat tyto potřeby jako nezvládané: 1) mobilita, 2) orientace, 3) komunikace, 4) stravování, 5) oblékání a obouvání, 6) tělesná hygiena, 7) péče o zdraví, 8) péče o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

domácnost. Soudu nicméně v doplnění žaloby předložila posudek OSSZ Kolín ze dne 20. 1. 2022, podle kterého nezvládá žalobkyně k 8. 9. 2021 osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost.

57. Jak plyne ze shrnutí obsahu spisu, v případě žalobkyně jde o poměrně nepřehlednou situaci, kdy byl opakovaně posuzován její zdravotní stav s odlišnými výsledky, tím spíše bylo nutné komplexně a přesvědčivě se vypořádat s otázkou, které základní životní potřeby v jakém období zvládala, u těchto potřeb pak provést vyhodnocení dle jednotlivých kritérií stanovených přílohou prováděcí vyhlášky.
58. Zdejší soud v rozsudku ze dne 25. 4. 2023, č. j. 13 Ad 17/2021-54, výslovně konstatoval, že v posudku posudkové komise nebylo komplexně uvedeno, zda a jakým způsobem komise hodnotila naplnění jednotlivých aspektů základních životních potřeb uvedených v příloze č. 1 vyhlášky, takové hodnocení je přitom nezbytné, neboť jak je uvedeno výše, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, platí, že není schopna základní životní potřebu zvládat. U hodnocení zvládání jednotlivých životních potřeb jsou však v posudku uvedeny pouze některé aspekty ve smyslu kritérií dle přílohy č. 1 vyhlášky, což je dle judikatury Nejvyššího správního soudu nedostatečné. Přitom v případě žalobkyně sociální šetření dospělo k jiným závěrům, než posudek posudkové komise, soud výslovně upozornil žalovaného na rozpor s posudkem OSSZ Kolín ze dne 26. 10. 2020, kdy byly vyhodnoceny jako nezvládané jiné základní životní potřeby. Sama žalobkyně pak v soudním řízení předložila posudek OSSZ Kolín ze dne 3. 1. 2022, podle kterého k datu 8. 9. 2021 nezvládala osm základních potřeb. Soud vytkl žalovanému i to, že žalobkyně k odvolání přiložila fotografie, které měly prokazovat zhoršení jejího zdravotního stavu, na které nebylo žalovaným ani posudkovou komisí nikterak reagováno, toto pochybení mohlo být rovněž odstraněno v rámci osobního vyšetření žalobkyně. Tyto nedostatky nebyly odstraněny ani v novém posudku komise.
59. Soud nepřehlédl, že v rozsudku zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2023, č. j. 13 Ad 17/2021-54, bylo konstatováno, že posudek posudkové komise nelze z hlediska závěrů ohledně zvládání základních životních potřeb považovat za úplný a přesvědčivý, především u orientace a oblékání a obouvání (viz bod 30 rozsudku). Zdejší soud tedy zdůraznil zejména nutnost doplnění posudku ve vztahu k potřebě orientace (tato je nyní uznána po celé období) a ve vztahu k potřebě oblékání a obouvání, to však s ohledem na obsah spisu a na vyjádření žalobkyně, která v odvolání ze dne 6. 1. 2021 popsala své obtíže u všech deseti základních životních potřeb, zároveň později jednoznačně neuvedla, posouzení kterých položek má za sporné, přitom s ohledem na obsah lékařských zpráv je zjevné, že jde o pacientku vysokého věku (téměř 87 let), s velkým množstvím zdravotních obtíží (oboustranná gonartróza a koxartróza II.-III. stupně, chronický bolestivý syndromem páteře a syndromem karpálního tunelu oboustranně, omezená hybnost, stoj je s oporou, chůze s pomocí 2 francouzských berlí, šouravá, spíše leží, chronická nedostatečnost žil, po opakovaných flebotrombózách levé dolní končetiny, má varixy dolních končetin, trpí povšechnou aterosklerózou, rozvíjí se u ní demence smíšeného typu). Zároveň v žalobě proti prvnímu rozhodnutí namítala, že nezvládá osm základních potřeb (které v jedné variantě obsahovaly komunikaci a oblékání a obouvání, v druhé osobní aktivity a oblékání a obouvání – v návaznosti na nový posudek ze dne

20. 1. 2022). S ohledem na tyto skutečnosti byl žalovaný povinen vypořádat se s neuznanými potřebami, tj. v období od data 17. 7. 2020 do 13. 9. 2023 šlo o potřebu komunikace, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a osobní aktivity, případně bylo třeba ve spolupráci s žalobkyní či jejím zástupcem vyjasnit, co je vlastně v daném případě sporné (když soud připouští, že vyjádření zástupce žalobkyně nebyla vždy zcela jednoznačná).
60. Soud konstatuje, že požadavkům podle rozsudku ze dne 25. 4. 2023, č. j. 13 Ad 17/2021-54, žalovaný nedostál, soudu není zřejmé, z čeho plyne závěr komise, že ve sporném období se žalobkyně „oblékala pomalu a s obtížemi, ale na standardní úrovni“, s odlišnými posudky se komise nevyrovnala nijak, bez povšimnutí zůstaly i přílohy k odvolání, u kterých soud v předchozím rozsudku výslovně uložil jejich posouzení. K přílohám odvolání soud toliko konstatuje, že v současné době nejsou součástí správního spisu, soudu však není zřejmé, zda k odvolání nebyly vůbec přiloženy, nebo zda se v průběhu času ztratily, vzhledem k tomu, že zdejší soud uložil povinnost se s fotografiemi vypořádat a posoudit je, lze přepokládat, že v době rozhodování soudu fotografie byly skutečně součástí správního spisu, ze spisu ani z rozhodnutí pak neplyne žádný důvod, pro který nebylo možné respektovat závazný právní názor zdejšího soudu (například že fotografie k odvolání vůbec předloženy nebyly).
61. Soud se dále pozastavuje nad skutečností, že žalovaným i komisí zůstal zcela opomenut posudek OSSZ Kolín ze dne 20. 1. 2022, podle kterého žalobkyně k 8. 9. 2021 nezvládá osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost, platnost posudku trvale, a následné rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka pro hlavní město Prahu, ze dne 10. 2. 2022, č. j. 5489/2022/AAF, podle kterého žalobkyně od 8. 9. 2021 nezvládá osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost.
62. Soud žalovaného upozornil na procesní situaci, kdy ve věci příspěvku na péči žalobkyně ohledně překrývajících se období správní orgány přijaly závěry, které se vzájemně vylučují, když rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka pro hlavní město Prahu, ze dne 10. 2. 2022, č. j. 5489/2022/AAF, konstatovalo, tak žalobkyně od 8. 9. 2021 nezvládá osm základních životních potřeb a přiznalo jí příspěvek na péči ve výši 12 800 Kč měsíčně od září 2021 do budoucna, s právní mocí dne 9. 3. 2022, zároveň žalovaný rozhodl o stejném období, kdy částečně zamítl odvolání žalobkyně a zůstalo tak v platnosti prvostupňové rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Příbrami ze dne 1. 12. 2020, č. j. 59578/2020/KOL, jímž byl zamítnut návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči od července 2020 a příspěvek byl ponechán v původní výši 4 400 Kč měsíčně pro nezvládání šesti základních životních potřeb (dle odůvodnění žalovaného 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) tělesná hygiena, 5) péče o zdraví, 6) péče o domácnost.
63. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí ignoroval tyto skutečnosti (přitom zmiňovaný posudek mu byl znám z řízení o žalobě proti prvnímu rozhodnutí ve věci žalobkyně), jeho rozhodnutí nemůže být přesvědčivé. Tím spíše za situace, kdy žalobkyni již byla potřeba oblékání a obouvání přiznána jako nezvládaná již posudkem OSSZ Kolín ze dne 15. 1. 2020 (platnost trvale), následně toto hodnocení bylo akceptováno rozhodnutím Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Příbrami, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 13014/2020/KOL,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

tato potřeba byla následně uznána jako nezvládaná i posudkem OSSZ ze dne 26. 10. 2020 (s platností trvale) a následně prvostupňovým rozhodnutím ze dne 1. 12. 2020.

64. Pokud následně žalovaný v prvním rozhodnutí ze dne 8. 4. 2021 a následně ve druhém (napadeném) rozhodnutí ze dne 21. 11. 2023 posoudil tuto potřebu jako zvládanou, bylo nutné přesvědčivé zdůvodnění, s ohledem na jednotlivé složky této položky definované ve vyhlášce.
65. Komise a následně žalovaný se omezily na hodnocení potíží s karpály na ruce, tyto obtíže podle posudku neměly vliv na zvládání potřeby oblékání a obouvání, nicméně žalobkyně již v rámci dotazníkového šetření ze dne 17. 7. 2020 uvedla, že není mimo jiné schopna zvládat oblékání a obouvání, mj. protože nezvedne ruce nad hlavu, obtíže s rameny přitom vyplývají i z lékařských zpráv obsažených ve spise, popsáno například v posudku OSSZ Kolín ze dne 29. 11. 2021 (ramena s artrotickou defigurací, F do 90 stupňů, rotace omezeny o ½).
66. Soud je nucen konstatovat, že žalovaný toliko závěry komise plně převzal, odůvodnění žalovaného v části hodnocení posudku komise a vypořádání námitek účastníka je zcela obecné a paušální („*Odvolací orgán konstatuje, že posudek PK MPSV je považován za úplný, objektivní a přesvědčivý. Posudek je odůvodněn a jsou vypořádány námitky z odvolání i body stanovené rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2023.*“). Žalovaný se tedy reálně vůbec nezabýval tím, zda posudek komise dostatečným způsobem přezkoumal otázku zvládání základních životních potřeb komunikace, oblékání a obouvání, výkonu fyziologické potřeby a osobních aktivit ve sporném období.
67. Žalovaný svým postupem porušil zejména ust. § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, podle nichž správní orgán hodnotí podklady pro rozhodnutí podle své úvahy a přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, a v odůvodnění rozhodnutí je mj. povinen uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům pro rozhodnutí. Pokud se žalovaný nevypořádal se skutečností, že jiný posudek za stejné období hodnotí nezvládané potřeby zcela odlišně, zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností. Zároveň se neřídil závazným právním názorem zdejšího soudu, když nehodnotil naplnění jednotlivých aspektů základních životních potřeb uvedených v příloze č. 1 vyhlášky.
68. Žalovaný se též v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval ani podstatnými procesními aspekty případu žalobkyně. Žalovaný byl v napadeném rozhodnutí povinen zohlednit, že ve věci příspěvku na péči bylo vydáno v mezidobí rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka pro hlavní město Prahu, ze dne 10. 2. 2022, č. j. 5489/2022/AAF, ve kterém bylo konstatováno, že žalobkyně od 8. 9. 2021 nezvládá osm základních životních potřeb: 1) mobilita, 2) orientace, 3) stravování, 4) oblékání a obouvání, 5) tělesná hygiena, 6) péče o zdraví, 7) osobní aktivity, 8) péče o domácnost.
69. Ze všech shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů zrušil bez jednání a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Toto ustanovení dává soudu možnost rozhodnout bez nařízení jednání, neboť jde o natolik závažné vady, že napadené rozhodnutí nelze věcně přezkoumat.
70. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), si žalovaný vyžádá od posudkové komise doplnění

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

posudku stupně závislosti žalobkyně, zvaží případně zadání posudku komisi v jiném složení. V tomto posudku komise zohlední zprávy předložené žalobkyní, uvede, jaká učinila zjištění ohledně zvládání základních potřeb žalobkyně (zejména ohledně zvládání základních životních potřeb komunikace, oblékání a obouvání, výkonu fyziologické potřeby a osobních aktivit), a jak tato zjištění vyhodnotila, u jednotlivých základních životních potřeb řádně a přezkoumatelně vyhodnotí naplnění kritérií uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, vypořádá se se všemi potížemi namítanými žalobkyní i se závěry vyplývajících z konkrétních podkladů, včetně sociálního šetření a lékařských zpráv. Pokud komise vyhodnotí zdravotní dokumentaci o zdravotním stavu žalobkyně jako neúplnou, nejednoznačnou či rozpornou, případně pokud bude třeba došetřit některé skutečnosti a komise by potřebovala podrobnější informace, bude nutné žalobkyni též vyšetřit (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19, nebo též ze dne 5. 2. 2016, č. j. 2 Ads 209/2015-76, bod 44).

71. Již Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 25. 4. 2023, č. j. 13 Ad 17/2021-54, žalovaného zavázal k osobnímu posouzení žalobkyně, žalovaný v novém rozhodnutí uvedl, že se žalobkyně z jednání komise omluvila, nevyžadovala náhradní termín a souhlasila s projednáním v nepřítomnosti. Žalobkyně však v žalobě uváděla zcela odlišné skutečnosti, tj. že komisi sdělila, že z důvodů fyzického vyčerpání není schopna se na jednání komise dostavit, žalobkyně se měla opakovaně dožadovat osobního vyšetření v místě bydliště, na což komise již nereagovala a posudek vyhotovila bez vyšetření žalobkyně. Soud s ohledem na závěry přijaté shora již nezjišťoval, která skutková verze je pravdivá (z obsahu spisu tyto okolnosti nevyplývaly). Vzhledem ke skutečnosti, že v dalším řízení je sporné období od 7/2020 maximálně do 9/2023, nechť vyhodnotí žalovaný (resp. komise), zda by osobní vyšetření žalobkyně mohlo být relevantní a zda by mohlo pomoci důkladněji objasnit posouzení případu žalobkyně. Soud v této souvislosti dodává, že apriori nelze osobní vyšetření u žalobkyně vyloučit, pokud bude takové vyšetření třeba a bude zjištěno, že žalobkyně objektivně není schopna účasti na jednání posudkové komise. Pokud žalovaný argumentoval, že vyšetření v domácím prostředí není možné, protože s ním nepočítá zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, pak toto zdůvodnění soud nepovažuje za správné, neboť tento zákon nestanoví podmínku, že k osobnímu vyšetření musí dojít v prostorách, ve kterých komise obvykle jedná. Podle komentáře [LANGER, Radim. § 16b Posudkové komise ministerstva. In: VOŘÍŠEK, Vladimír a Roman LANG. Zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení: Praktický komentář, Systém ASPI. Wolters Kluwer]: „Z platné právní úpravy [srov. § 16a odst. 4 písm. a)] lze především dovodit oprávnění PK MPSV vyzvat posuzovanou fyzickou osobu, aby se při jednání PK MPSV podrobila vyšetření svého zdravotního stavu - takové vyšetření může provést jak lékař některého klinického oboru jako člen PK MPSV, tak posudkový lékař jako její předseda. Zároveň je v tomto ustanovení obsažena i povinnost posuzované osoby takové výzvě vyhovět, což v první řadě znamená účast na jednání PK MPSV, ke kterému byla přizvána. Při projednávání případu posuzované osoby, která je pohybově, orientačně či jinak zdravotně velmi těžce postižena, takže lze důvodně předpokládat, že vyžadováním její účasti na jednání PK MPSV by došlo k jejímu nepřiměřenému zatěžování, volí PK MPSV prioritně jiné procesní postupy, kterými lze dospět k dostatečné objektivizaci jejího zdravotního stavu. Může jít např. o vyšetření posuzované osoby během návštěvy členů PK MPSV v místě jejího pobytu anebo o vyžádání odborného vyšetření u poskytovatele zdravotních služeb, pokud lze vzhledem k jeho umístění předpokládat, že účast posuzované osoby na takovém vyšetření pro ni nebude - na rozdíl od

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

případné účasti na jednání PK MPSV - nepřiměřeně zatěžující. Posuzovaná osoba dále nebývá k jednání PK MPSV zvána např. tehdy, pokud jde z hlediska zdravotního stavu o případ zcela jednoznačný, dostatečně doložený shromážděnou spisovou dokumentací, u kterého by bylo přizvání posuzované osoby k jednání PK MPSV posudkově zjevně neúčelné. Posuzovanou osobu PK MPSV naopak ke svému jednání přizve také tehdy, pokud o to výslovně požádá. Posuzované osobě, která nebude k jednání přizvána, je zasílána písemná informace o posuzování. Jejím smyslem je zejména podat posuzované osobě poučení o její možnosti se k věci vyjádřit, poskytnout PK MPSV aktuální lékařské nálezy, které má popř. u sebe, sdělit skutečnosti, které sama považuje k projednávání své věci za potřebné apod.“

72. Žalovaný též v dalším řízení zohlední, že bylo vydáno rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka pro hlavní město Prahu, ze dne 10. 2. 2022, č. j. 5489/2022/AAF, zhodnotí, jaké důsledky má vydání tohoto rozhodnutí z hlediska procesního pro řízení před žalovaným, jeho závěry pak zohlední i při věcném posouzení případu žalobkyně, zaměří se na přesvědčivé posouzení otázky, z jakého důvodu byly ve sporném období jednotlivé potřeby posouzené jako zvládané, když některé z nich byly již dříve žalobkyni uznány jako nezvládané s platností trvale, se zohledněním lékařských zpráv (mj. jiné popisující i obtíže s ramenními klouby). Žalovaný provede kritické zhodnocení posudku komise a v novém rozhodnutí zváží, zda posudek v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a s námitkami žalobkyně.
73. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady žalobkyně v řízení o žalobě tvoří odměna advokáta sestávající se ze dvou úkonů právní služby: převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a činí zde 2 x 1 000 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu], a paušální částku ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy 2 x 300 Kč. Odměna advokáta tak činí 2 600 Kč. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, zvyšuje se tato částka o 21% sazbu této daně, tj. o 546 Kč. Celkem tak soud přiznal náklady řízení ve výši 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. září 2024

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.